

gen i Lovforslaget om Formue- og Indkomstskat kommet 2 Mill. Kr. mere ind, end man havde ventet.

Jeg skal sige nogle Ord om den overordentlige Indkomstskat, som det ærede Medlem nævnedes. Jeg har ogsaa ved min Forelæggelsestale nævnt den og skylder det ærede Medlem nogle Bemærkninger derom, skønt det er rimeligt, at vi opsætter en Forhandling om dette ikke ringe Spørgsmaal, til jeg forelægger Forslag til en Ændring i Begyndelsen af det nye Aar. Først maa jeg maaske sige til det ærede Medlem, at jeg synes, han tog unødvendig tungt paa en Bemærkning, jeg havde henkastet om, at jeg havde Videnskaben med mig. Det ærede Medlem sagde: Man behøver ikke Videnskaben, fornuftige Mænd, som er vante til at arbejde med disse Forhold, kan skønne bedre end Videnskaben. Jeg har ellers altid Videnskabsmændene imod mig i dette Ting, man plejer at sige om mig, at jeg har saa liden nationaløkonomisk Kundskab. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) plejer at bebrejde mig det, og saa kan det naturligvis være behageligt for mig en Gang imellem at have den nationaløkonomiske Videnskab med mig. Men bortset fra dette er det muligt, at jeg ikke er saa uvidende i den Henseende, som man gør mig til. Jeg lægger nu ikke videre Vægt paa dette, men jeg har tilfældigvis faaet forelagt et Tidsskrift — det ærede Medlem kender det fuldt saa vel som jeg — der hedder „Jahrbücher für Nationalökonomie und Statistik“, et meget anset Tidsskrift, og deri findes en Artikel af en meget anset Nationaløkonom, Professor Karl Diehl, som handler om den danske Krigsindkomstskat af 1915. Hæftet er fra Juni 1915, Loven er af 10. Maj 1915, man kan altsaa ikke nægte, at man i Tyskland er hurtig i Vendingen ogsaa med Hensyn til Videnskab. Denne Artikel gennemgaar meget nøjagtigt Loven, Forfatteren kender den fortræffeligt, ogsaa de Ændringer, som blev foretaget i den, særlig den Ændring, som skyldes det ærede Medlem fra Æbeltoft, en Ændring, hvorved den Merindtægt, Lovforslaget drejede sig om, uden Hensyn til, om Merindtægten skyldes en Fortjeneste, der hidrørte fra de særlige Forhold, som var fremkommet ved Krigen, blev sat i Forbindelse med Krigsfortjenesten. Forfatteren siger herom, at han anser det for uheldigt, fordi det er saa overordentlig vanskeligt, naar den forøgede Indtægt foreligger, at skelne mellem, om det er en, om jeg saa

maa sige, for Krigsfortjeneste kemisk fri Indtægt, eller om der findes Baciller af Krigsindtægt i den. Jeg har den samme Fornemmelse i allerhøjeste Grad, og det har jeg hele Tiden haft. Det var derfra mine Indvendinger mod det ærede Medlem paa dette Punkt stammede. Jeg har haft Fornemmelsen af, at det var en uløselig Opgave, man stillede Finansministeriet overfor. Naturligvis, hvis det er Rigsdagens Mening at sige til Finansministeriet: den paagældende skal bevise, at der ikke er den ringeste Del af Krigsfortjeneste i hans Merindtægt, og man gaar ud fra, at dette er ham temmelig umuligt, og hvis han søger at bevise det, kan Finansministeren altid skønne, at det ikke er rigtigt — for saa vidt der altsaa i Ændringen staar det samme, som jeg oprindeligt havde foreslaaet —, kunde vi sagtens klare os, men ellers forsikrer jeg det ærede Medlem og alle ærede Medlemmer, at der vil komme overordentlige Vanskeligheder for Finansministeriet, der dog skal handle i Rigsdagens Aand og efter Lovens Bogstav, naar Finansministeriet skal skønne over, om der i en Mands Merindtægt er Krigsfortjeneste eller ikke — jeg maa have Lov til at bruge dette kortere Udtryk for ikke at skulle benytte mig af alt for langsommelige Udtryk.

Uden i øvrigt at komme ind paa dette Spørgsmaal, der jo er meget omfattende, skal jeg tillade mig at anføre to Eksempler, der foreligger for Finansministeriet. Jeg skal ikke nævne de rigtige Tal og naturligvis endnu mindre de rigtige Personer, men kun nævne Tallene forholdsvis. Der er en Kunstmaler, der i et Par Aar havde tjent omtrent 4,000 Kr. aarlig, men i 1915 er hans Indtægt gaaet op til 15,000 Kr. Han er altsaa paa den gale Side med Hensyn til Skatten. Nu siger Manden ganske simpelt: Jeg er Kunstmaler, og det er tilstrækkelig Grund til, at De kan vide, at jeg har ingen Krigsfortjeneste. Ja, det kan naturligvis være gaaet saadan til, at denne Maler pludselig er blevet anerkendt, at der pludselig er kommet Elskere af hans Kunst, der har købt hans Malerier i stor Udstrækning, og han har faaet Priser som ingen Sinde før blot paa Grund af hans Maleriers kunstneriske Værd. Paa den anden Side har der været ekstraordinær Stigning i Priserne for Malerier og Kunstværker i det hele. Denne Prisstigning, kan man ikke nægte, kan skyldes, at Folk, der ikke tidligere købte Malerier, men som har tjent store Formuer ved Krigsfortjeneste, nu anlægger deres Formue i